



1. Di - csér - lek, U - ram, té - ge - det,
Mert te meg - tar - tál en - ge - met,
És ke - gye - sen fel - e - me - lél,
El - len - sé - gim - től meg - men - tél,
És meg nem en - ge - déd a - zok - nak,
Hogy ín - sé - ge - men vi - gad - ja - nak.

2. Hogy felkiálték tehozzád, / Betegségem meggyógyítád,
És hogy én csaknem a sírba, / Esném a halál torkába:
Ismét feltámasztál engemet, / Pokoltól megmentéd lelkemet.
3. Istenes hívek és szentek, / Az Úrnak énekeljeteK,
Áldjátok őtet mindvégig, / Mert nem haragszik sokáig,
Az ember alig gondolhatja, / Mily hamar elmúlik haragja.
4. De az ő kegyelmessége / Rajtunk megmarad örökre.
Néha oly dolgom érkezik, / Min este szívem bánkódik,
De reggel, mihelyen felkelek, / Azonnal víg örömet lelek.